

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 2

Vydána dne 4. února 1980

Cena

OBSAH:

7. Vyhláška federálního ministerstva vnitra a federálního ministerstva zahraničních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb.
 8. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou
 9. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Keňské republiky
 10. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mosambické lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

7

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva vnitra a federálního ministerstva zahraničních věcí

ze dne 28. prosince 1979,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška ministerstva vnitra Československé socialistické republiky
a ministerstva zahraničních věcí č. 44/1970 Sb.**

Federální ministerstvo vnitra a federální ministerstvo zahraničních věcí stanoví podle § 7 zákona č. 63/1935 Sb., o cestovních dokladech:

Čl. I

Vyhláška č. 44/1970 Sb. ve znění vyhlášky č. 142/1971 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. v § 3 se vypouštějí odstavce 2 a 3; dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 2.

2. § 6 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„[4] K cestám a k pobytu v Bulharské lidové republice, Maďarské lidové republice, Mongolské lidové republice, Německé demokratické republice, Polské lidové republice, Rumunské socialistické republice a Svazu sovětských socialistických republik nemusí být pas opatřen výjezdní doložkou.“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. března 1980.

Ministr zahraničních věcí ČSSR:

Ing. Chňoupek v. r.

Ministr vnitra ČSSR:

Doc. Dr. Obzina CSc. v. r.

8

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. listopadu 1979

**o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Indickou republikou**

Dne 4. prosince 1974 byla v Novém Dillí podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 17. června 1979.

Podle svého článku 41 Úmluva vstoupila v platnost dnem 17. června 1979.

České znění Úmluvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ŮMLUVA**mezi Československou socialistickou republikou a Indickou republikou**

Československá socialistická republika
a Indická republika,

přejíce si upevnit přátelské vztahy existující
mezi oběma státy,

rozhodly se uzavřít konzulární úmluvu a k tomu
účelu se dohodly na následujícím:

ČÁST I**DEFINICE****Článek 1**

Pro účely této úmluvy:

- a) „konzulární úřad“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) „konzulární obvod“ je území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) „vedoucí konzulárního úřadu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby vykonávala funkce, spojené s tímto postavením;
- d) „konzulární úředník“ je osoba, včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená výkonem konzulárních funkcí;
- e) „konzulární zaměstnanec“ je osoba, která není konzulárním úředníkem, vykonávající na konzulárním úřadě administrativní nebo technické funkce;
- f) „člen služebního personálu“ je osoba zaměstnaná v domácích službách konzulárního úřadu;
- g) „členové konzulárního úřadu“ jsou konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu;
- h) „konzulární místnosti“ jsou budovy nebo části budov a pozemky k nim náležející, které jsou používány výhradně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na vlastnictví;
- i) „konzulární archivy“ zahrnují veškeré listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šiframi a kódy, kartotékami a kteroukoli částí zařízení, určenou k jejich ochraně a uložení.

ČÁST II**ZŘIZOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚRADŮ
A JMENOVÁNÍ KONZULÁRNÍCH ÚŘEDNÍKŮ
A ZAMĚSTNANCŮ****Článek 2**

1. Konzulární úřad může být zřízen na území
přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.

2. Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a
hranice konzulárního obvodu se určují po dohodě
mezi vysílajícím a přijímajícím státem.

Článek 3

1. Vysílající stát požádá předem diplomatickou
cestou o souhlas přijímajícího státu se jmenováním
vedoucího konzulárního úřadu.

2. Po obdržení takového souhlasu diplomatic-
ká mise vysílajícího státu předá ministerstvu zahra-
ničních věcí přijímajícího státu konzulský patent
nebo jiný dokument o jmenování. V konzulském pa-
tentu nebo dokumentu o jmenování bude uvedeno
plné jméno vedoucího konzulárního úřadu, jeho
státní občanství, jeho třída, sídlo konzulárního úřa-
du a konzulární obvod.

3. Po předání konzulského patentu nebo jiného
dokumentu o jmenování vedoucího konzulárního
úřadu přijímající stát mu v co nejkratší době udělí
exequatur nebo jiné přivolení.

4. Vedoucí konzulárního úřadu se může ujmout
výkonu svých funkcí po předložení konzulského pa-
tentu nebo jiného dokumentu o jmenování a po udě-
lení exequatur nebo jiného přivolení přijímajícím
státem.

Článek 4

Přijímající stát může poskytnout vedoucímu
konzulárního úřadu prozatímní přivolení k výkonu
konzulárních funkcí do té doby, nežli mu udělí exe-
quatur nebo jiné přivolení.

Článek 5

Konzulárním úředníkem může být pouze občan
vysílajícího státu.

Článek 6

1. Vysílající stát předem písemně oznámí minis-
terstvu zahraničních věcí přijímajícího státu plné
jméno, občanství, hodnost a třídu každého konzul-
árního úředníka, jiného než je vedoucí konzulární-
ho úřadu, jmenovaného na konzulární úřad.

2. Vysílající stát rovněž předem písemně oznámí
přijímajícímu státu plné jméno, občanství a funkci
konzulárního zaměstnance jmenovaného na konzul-
ární úřad.

Článek 7

1. Vysílající stát může v souladu s čl. 3, 5 a 6
pověřit jednoho nebo více členů své diplomatické

mise v přijímajícím státě výkonem konzulárních funkcí. Člen diplomatické mise, pověřený výkonem konzulárních funkcí, bude i nadále požívat výsad a imunit, které mu náleží jako členu diplomatické mise.

2. Vysílající stát může při své diplomatické misi zřídít konzulární oddělení, pověřené výkonem konzulárních funkcí.

Článek 8

Příslušné orgány přijímajícího státu vydají v souladu se svou praxí v tomto ohledu konzulárním úředníkům, konzulárním zaměstnancům a jejich rodinným příslušníkům, žijícím s nimi ve společné domácnosti, průkazy totožnosti.

Článek 9

Přijímající stát poskytne konzulárnímu úředníkoví ochranu a učiní veškerá nezbytná opatření k tomu, aby mohl vykonávat své funkce a aby mu byla přiznána práva, výhody, výsady a imunity, které mu náleží podle této úmluvy.

Článek 10

1. Jestliže vedoucí konzulárního úřadu nemůže z nějakého důvodu vykonávat své funkce nebo jestliže místo vedoucího konzulárního úřadu je dočasně uprázdňeno, vysílající stát může pověřit některého konzulárního úředníka tohoto konzulárního úřadu nebo jiného konzulárního úřadu vysílajícího státu v přijímajícím státě nebo člena diplomatického personálu své diplomatické mise v tomto státě dočasným vedením konzulárního úřadu. Plné jméno této osoby bude předem sděleno písemně ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Osoba, pověřená dočasným vedením konzulárního úřadu, má právo vykonávat veškeré funkce vedoucího konzulárního úřadu a požívat všech práv, výhod, výsad a imunit jako vedoucí konzulárního úřadu, jmenovaný podle čl. 3.

3. Člen diplomatického personálu diplomatické mise, pověřený dočasným vedením konzulárního úřadu, požívá i nadále výsad a imunit, vyplývajících z jeho diplomatického statusu.

Článek 11

1. Přijímající stát může kdykoli, aniž by udal důvody svého rozhodnutí, oznámit vysílajícímu státu diplomatickou cestou, že konzulární úředník je nežádoucí osobou nebo že konzulární zaměstnanec je nepřijatelný.

Vysílající stát v takovém případě dotýcnou osobu odvolá.

2. Pokud vysílající stát opomene v přiměřené lhůtě vykonat svou povinnost podle odst. 1, přijímající stát může odmítnout uznávat nadále tuto osobu za člena konzulárního úřadu.

Článek 12

1. Vysílající stát může v rozsahu, v němž to dovolují právní předpisy přijímajícího státu, nabývat do vlastnictví, nájímat nebo užívat v jakékoli formě stanovené těmito právními předpisy pozemky, budovy nebo části budov pro potřeby konzulárního úřadu nebo pro ubytování členů konzulárního úřadu, kteří jsou občany vysílajícího státu.

2. Přijímající stát poskytne vysílajícímu státu při získání pozemků a budov nebo částí budov pro účely uvedené v odst. 1 veškerou pomoc.

3. Nic v odst. 1 a 2 tohoto článku nebude vykládáno tak, aby vyjímalo vysílající stát z povinnosti dodržovat právní předpisy o výstavbě a územním plánování a jiné obdobné předpisy přijímajícího státu.

ČÁST III

VÝSADY A IMUNITY

Článek 13

1. Na budově, v níž je umístěn konzulární úřad a na sídle vedoucího konzulárního úřadu může být umístěn znak vysílajícího státu spolu s označením konzulárního úřadu v jazyce vysílajícího a přijímajícího státu.

2. Vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově, v níž je umístěn konzulární úřad i na sídle vedoucího konzulárního úřadu a na jeho dopravních prostředcích, používaných pro úřední účely.

Článek 14

Konzulární místnosti a sídlo vedoucího konzulárního úřadu jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu mohou vstoupit do konzulárních místností a do sídla vedoucího konzulárního úřadu pouze se souhlasem vedoucího konzulárního úřadu nebo vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby určené jedním z nich.

Článek 15

Konzulární archivy jsou vždy a všude nedotknutelné. V konzulárních archivech nesmějí být ukládány neúřední listiny.

Článek 16

1. Konzulární úřad má právo na spojení se svou vládou, s diplomatickými misemi vysílajícího státu a s konzulárními úřady vysílajícího státu kdekoli se nalézají. Konzulární úřad může k tomuto účelu používat všech vhodných spojovacích prostředků, včetně diplomatických nebo konzulárních kurýrů, diplomatických a konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv. Radiovou vysílací stanicí může zřizovat pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Při použití veřejných spojovacích prostředků budou platit pro konzulární úřad stejné podmínky jako pro diplomatickou misi.

3. Úřední korespondence konzulárního úřadu a kurýrní zásilky a zavazadla jsou za předpokladu, že jsou opatřena zřetelným vnějším označením své úřední povahy, nedotknutelná a nemohou být ani otevřena ani zadržena. Mohou obsahovat pouze úřední korespondenci a předměty, určené výlučně k úřední potřebě.

4. Konzulární kurýr musí být vybaven úřední listinou označující jeho postavení, v níž je uveden počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo. Bude vybaven diplomatickým pasem, vydaným vysílajícím státem. Konzulární kurýr požívá stejných práv, výhod, výsad a imunit jako diplomatický kurýr vysílajícího státu.

5. Vysílající stát, jeho diplomatické mise a jeho konzulární úřady mohou určit konzulární kurýry ad hoc. Ustanovení odstavce 4 tohoto článku se vztahují na takového kurýra s výjimkou toho, že výsady a imunity uvedené v tomto odstavci se na něj přestanou vztahovat, jakmile odevzdá konzulární zavazadlo, které mu bylo svěřeno, příjemci.

6. Konzulární zavazadlo může rovněž být svěřeno kapitánu lodi nebo civilního letadla vysílajícího státu. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, avšak nebude považován za konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby uvedená zavazadla přímo a volně převzal od kapitána lodi nebo letadla nebo aby mu je předal.

Článek 17

1. Přijímající stát bude s konzulárními úředníky, konzulárními zaměstnanci a s jejich rodinnými příslušníky žijícími s nimi ve společné domácnosti zacházet s náležitou úctou a učiní všechna vhodná opatření, aby zabránil jakémukoli útoku proti jejich osobě, svobodě nebo důstojnosti.

2. Vedoucí konzulárního úřadu nemůže být zatčen ani zadržen a požívá vynětí z trestní jurisdikce přijímajícího státu.

3. Vysílající stát se může vzdát vynětí vedoucího konzulárního úřadu z trestní jurisdikce přijímajícího státu. Vzdání se musí být vždy výslovné a musí být sděleno přijímajícímu státu písemně.

4. Rodinní příslušníci vedoucího konzulárního úřadu žijící s ním ve společné domácnosti požívají vynětí z trestní jurisdikce přijímajícího státu ve stejném rozsahu jako vedoucí konzulárního úřadu.

5. Konzulární úředník, který není vedoucím konzulárního úřadu, nemůže být zatčen ani zadržen, vyjma v případě závažného trestného činu a na základě rozhodnutí příslušného justičního orgánu přijímajícího státu.

6. S výjimkou případu uvedeného v odstavci 5 tohoto článku, konzulární úředník nebude uvězněn ani podroben omezení osobní svobody v jakékoli jiné formě, pokud nejde o výkon soudního rozhodnutí, které nabylo právní moci.

7. Jestliže proti konzulárnímu úředníkovi, který není vedoucím konzulárního úřadu, bylo zahájeno trestní řízení, je povinen dostavit se před příslušný orgán. Řízení však bude vedeno s náležitou úctou, která konzulárnímu úředníkovi náleží z důvodu jeho úředního postavení a s výjimkou případu uvedeného v odstavci 5 tohoto článku způsobem, který naruší výkon konzulárních funkcí co nejméně. Tam, kde za okolností uvedených v odstavci 5 tohoto článku, bude nutné konzulárního úředníka zatknout nebo zadržet, řízení proti němu bude zahájeno s co nejmenším prodlením.

8. Rodinní příslušníci konzulárního úředníka, kteří s ním žijí ve společné domácnosti, požívají vynětí z trestní jurisdikce přijímajícího státu ve stejném rozsahu, jako konzulární úředník.

9. Konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nepodléhá jurisdikci soudních nebo administrativních orgánů přijímajícího státu ve věcech týkajících se výkonu jejich funkcí.

10. Ustanovení odstavce 9 tohoto článku se nepoužije pokud jde o občanskoprávní řízení:

- a) týkající se soukromého nemovitého majetku nalézajícího se na území přijímajícího státu, pokud jej konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec nemá v držení v zastoupení vysílajícího státu pro účely konzulárního úřadu; nebo
- b) týkající se dědictví, ve kterém je konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví nebo dědicem jako soukromá osoba a nikoli v zastoupení vysílajícího státu; nebo
- c) týkající se jakékoli soukromé nebo obchodní činnosti, kterou konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec vykonává v přijímajícím státě mimo své konzulární funkce; nebo
- d) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním úředníkem nebo konzulárním zaměstnancem, při jejímž uzavření nevystupovali přímo nebo nepřímo jako zástupce vysílajícího státu; nebo
- e) týkající se žaloby třetí strany o náhradu škody z nehody způsobené v přijímajícím státě vozidlem, plavidlem nebo letadlem.

11. Vysílající stát se může vzdát kterékoli z imunit, uvedených v tomto článku. Vzdání se musí být výslovné a musí být přijímajícímu státu sděleno písemně.

12. Vzdání se imunity pokud jde o občanskoprávní a administrativní řízení nezahrnuje vzdání se imunity pokud jde o výkon rozhodnutí, k němuž je zapotřebí zvláštního vzdání se imunity.

Článek 18

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyzváni, aby vypovídali jako svědci v soudním nebo správním řízení. Jestliže konzulární úředník odmítne vypovídat jako svědek, nesmí být vůči němu

použito donucovací opatření. Konzulární zaměstnanci nemohou odmítnout vypovídat jako svědci s výjimkou případů uvedených v odst. 3.

2. Příslušná ustanovení odst. 1 týkající se konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců se rovněž vztahují na jejich rodinné příslušníky, žijící s nimi ve společné domácnosti.

3. Členové konzulárního úřadu mohou odmítnout vypovídat jako svědci pokud jde o záležitosti spadající pod výkon jejich funkcí nebo předložit úřední dokumenty a úřední korespondenci. Rovněž mohou odmítnout vypovídat jako znalci práva vysílajícího státu.

4. Orgány přijímajícího státu, které požadují svědectví od konzulárních úředníků nebo od konzulárních zaměstnanců, budou postupovat tak, aby se nevměšovaly do výkonu jejich funkcí. Pokud je to možné, může ke svědecké výpovědi dojít na konzulárním úřadě nebo v obydlí konzulárního úředníka nebo zaměstnance nebo může být předána v písemné formě.

Článek 19

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci, žijící s nimi ve společné domácnosti a kteří nejsou občany přijímajícího státu ani v něm nemají trvalé bydliště, jsou v přijímajícím státě osvobozeni od povinných veřejných služeb všeho druhu.

Článek 20

Konzulární úředník, konzulární zaměstnanec a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, jsou na základě vzájemnosti vyňati ze všech povinností, stanovených právními předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu a jiných obdobných požadavků týkajících se cizinců.

Článek 21

1. Konzulární místnosti a sídlo vedoucího konzulárního úřadu, jejichž vlastníkem nebo nájemcem je vysílající stát nebo osoba jednající jeho jménem, jsou vyňaty ze všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, vyjma těch, které představují platbu za poskytnuté služby.

2. Vynětí z daní a poplatků uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na:

- a) daně a poplatky, které podle právních předpisů přijímajícího státu má platit osoba vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo osobou jednající jeho jménem, a
- b) nepřímé daně, které jsou obvykle zahrnuty v ceně zboží a služeb.

3. Vynětí stanovené v tomto článku se nevztahuje na poplatky za poskytnuté služby.

Článek 22

1. Konzulární úředník, konzulární zaměstnanec a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné

domácnosti, jestliže jsou občany vysílajícího státu, jsou v přijímajícím státě osvobozeni ode všech daní a poplatků osobních a věcných, celostátních, oblastních, místních, s výjimkou následujících:

- a) nepřímých daní, které jsou obvykle zahrnuty v ceně zboží a služeb;
- b) daní a poplatků ze soukromého nemovitého majetku nacházejícího se na území přijímajícího státu s výhradou ustanovení článku 21;
- c) dědické daně a poplatků a daní a poplatků z převodu majetku ukládaných přijímajícím státem, s výhradou ustanovení článku 23;
- d) daní a poplatků ze soukromých příjmů, které mají zdroj v přijímajícím státě a jakýchkoli jiných daní obdobné povahy;
- e) registračních, soudních, hypotečních, listinných a kolkových poplatků, s výjimkou ustanovení článku 21;
- f) poplatků za poskytnuté služby.

2. Členové služebního personálu, jestliže jsou občany vysílajícího státu, jsou osvobozeni od daní a poplatků ze mzdy, kterou pobírají za své služby.

3. Konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci, kteří zaměstnávají osoby, jejichž mzdy nebo platy nejsou v přijímajícím státě vyňaty z daně z příjmů nebo jiných obdobných daní, budou dodržovat závazky, které právní předpisy tohoto státu ukládají zaměstnavatelům pokud jde o tyto daně, včetně předpisů o sociálním zabezpečení.

Článek 23

Jestliže člen konzulárního úřadu nebo jeho rodinný příslušník zemře a zanechá v přijímajícím státě movitý majetek, tento majetek bude, s výjimkou majetku získaného v přijímajícím státě, jehož vývoz byl v době smrti zakázán, osvobozen od všech dědických daní a poplatků a daní a poplatků z převodu majetku, za předpokladu, že dotyčná osoba nebyla občanem přijímajícího státu a ani neměla v tomto státě trvalé bydliště a že se tento majetek nalézá na území přijímajícího státu pouze v souvislosti s pobytem zemřelého jako člena konzulárního úřadu nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 24

1. Přijímající stát v souladu se svými právními předpisy a na základě vzájemnosti dovolí dovoz a poskytne osvobození od celních dávek a poplatků kromě poplatků za skladování, přepravu a obdobné služby pokud jde o:

- a) předměty určené pro úřední potřebu konzulárního úřadu;
- b) předměty, včetně motorových vozidel, určené pro osobní potřebu konzulárního úředníka a jeho rodinných příslušníků žijících s ním ve společné domácnosti. Předměty určené pro spotřebu nepřesáhnou množství nutné pro přímou potřebu dotčených osob.

2. Konzulární zaměstnanci, kteří jsou občany vysílajícího státu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti požívají osvobození, pokud jde o předměty, kromě motorových vozidel, uvedené pod písmenem b) odstavce 1 tohoto článku v souladu s použitelnými předpisy přijímajícího státu při svém prvním nástupu na konzulární úřad.

3. Osobní zavazadla doprovázející konzulární úředníky a jejich rodinné příslušníky žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případech, kdy jsou vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty, než uvedené pod písm. b) odstavce 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán právními předpisy přijímajícího státu nebo na které se vztahují jeho právní předpisy o karanténě. Takováto prohlídka musí být provedena v přítomnosti tohoto konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 25

1. Všechny osoby, které požívají podle této úmluvy výhod, výsad a imunit, jsou povinny bez újmy na těchto výhodách, výsadách a imunitách, dodržovat právní předpisy přijímajícího státu a spolupracovat při jejich provádění, včetně dopravních předpisů a předpisů o pojištění motorových vozidel. Mají rovněž povinnost nezasahovat do vnitřních záležitostí tohoto státu.

2. Konzulárních místností nebude používáno způsobem neslučitelným s výkonem konzulárních funkcí. Konzulární místnosti nebudou používány k poskytování azylu jakékoliv osobě, včetně občana vysílajícího státu.

Článek 26

Konzulární úředníci, konzulární zaměstnanci a členové služebního personálu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti nebudou vykonávat v přijímajícím státě žádnou soukromou nebo obchodní činnost pro osobní zisk.

Článek 27

S výhradou právních předpisů přijímajícího státu o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo omezen z důvodů státní bezpečnosti, konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec, jakož i jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, mohou volně cestovat v tomto státě. Ustanovení tohoto článku se nedotýká náležitostí stanovených pro udělování viz nebo jiných cestovních dokladů podle právních předpisů přijímajícího státu.

ČÁST IV

KONZULÁRNÍ FUNKCE

Článek 28

1. Konzulární úředník je oprávněn vykonávat v souladu s právními předpisy přijímajícího státu

funkce, uvedené v této části. Jiné konzulární funkce může vykonávat pouze pokud to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu.

2. Konzulární úředník má právo hájit v konzulárním obvodu v souladu s právními předpisy přijímajícího státu práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů, a to jak fyzických, tak i právnických osob.

3. Při výkonu svých funkcí se konzulární úředník může obracet:

- a) na příslušné místní orgány přijímajícího státu ve svém konzulárním obvodu;
- b) na příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, jestliže to dovolují právní předpisy a zvyklosti přijímajícího státu nebo příslušné mezinárodní smlouvy, v rozsahu, v němž to dovolují.

4. Konzulární úředník může se souhlasem přijímajícího státu vykonávat konzulární funkce i mimo konzulární obvod.

Článek 29

Konzulární úředník podporuje rozvoj obchodních, hospodářských, kulturních a vědeckých styků a turistiky mezi oběma státy a přispívá k posilování přátelských vztahů mezi nimi.

Článek 30

Konzulární úředník je v konzulárním obvodu oprávněn

- a) registrovat občany vysílajícího státu;
- b) přijímat žádosti a prohlášení ve věcech státního občanství občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- c) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu oddávat, jestliže obě osoby jsou občany vysílajícího státu a pokud to není zakázáno právními předpisy přijímajícího státu;
- d) v souladu s právními předpisy vysílajícího státu přijímat prohlášení týkající se rodinných poměrů občanů vysílajícího státu;
- e) registrovat narození a úmrtí občanů vysílajícího státu;
- f) sestavovat, ověřovat, potvrzovat a legalizovat listiny a dokumenty, jakož i provádět jiné úkony, které jsou nezbytné pro jejich platnost na žádost občana vysílajícího státu pro jejich uplatnění mimo území přijímajícího státu nebo na žádost jakékoliv osoby, pro použití ve vysílajícím státě, za předpokladu, že to není v rozporu s právními předpisy přijímajícího státu;
- g) překládat listiny a dokumenty a ověřovat správnost překladu, jakož i ověřovat listiny.

2. Jestliže to vyžadují právní předpisy přijímajícího státu, konzulární úředník bude informovat příslušné orgány tohoto státu o provádění úkonů uvedených v odstavci 1 písm. c) a e).

Článek 31

Listiny a dokumenty, vyhotovené, přeložené nebo ověřené konzulárním úředníkem v souladu s čl. 30, mají v přijímajícím státě stejnou právní účinnost a důkazní sílu jako doklady vyhotovené, přeložené nebo ověřené příslušnými orgány přijímajícího státu.

Článek 32

1. Konzulární úředník je oprávněn vydávat cestovní pasy občanům vysílajícího státu, vydávat jiné cestovní dokumenty a prodlužovat jejich platnost, obnovovat je nebo rušit a vykonávat jiné úkony, které se jich týkají.

2. Je rovněž oprávněn vydávat víza osobám, které si přeji cestovat do vysílajícího státu.

Článek 33

1. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně informovat konzulárního úředníka o úmrtí občana vysílajícího státu na území přijímajícího státu.

2. Příslušné orgány přijímajícího státu budou informovat konzulární úřad na jeho žádost nebo jestliže se o něm samy dozvědí o majetku, nalézajícím se v tomto státě, který spadá do dědictví v případech, kdy dědic nebo osoba, která má právní nárok na dědictví je občanem vysílajícího státu.

3. Konzulární úředník je oprávněn v souladu s právními předpisy přijímajícího státu přijímat pro občana vysílajícího státu, který nemá trvalé bydliště v přijímajícím státě, peníze nebo jiný majetek, který tomuto občanu náleží z titulu dědictví, včetně plateb z titulu náhrady škody, důchodu a sociálního zabezpečení a příjmů z pojištění.

4. Movitý majetek a peněžní částky pocházející z likvidace dědictví náležejícího občanem vysílajícího státu mohou být předány konzulárnímu úředníkovi za předpokladu, že nároky věřitele zemřelé osoby byly uspokojeny nebo zajištěny a že byly zaplacený daně a poplatky, týkající se dědictví.

5. Vývoz movitého majetku z přijímajícího státu a předání peněžních částek obdržených konzulárním úřadem jakékoliv osobě mimo přijímající stát budou prováděny v souladu s právními předpisy přijímajícího státu.

Článek 34

1. Konzulární úředník má právo v souladu s právními předpisy přijímajícího státu zastupovat v konzulárním obvodu občany vysílajícího státu před orgány přijímajícího státu, jestliže nemohou z důvodů nepřítomnosti nebo z jiných vážných důvodů včas uplatňovat svá práva a zájmy. Zastupování trvá tak dlouho, dokud zastupovaní neustanoví své zmocněnce nebo sami nepřevzou hájení svých práv a zájmů. Nic v tomto článku nezmocňuje konzulárního úředníka vystupovat před soudem bez plné moci od příslušné strany.

2. Konzulární úředník má právo v konzulárním obvodu navázat a udržovat styk s každým občanem vysílajícího státu, radit mu a poskytovat veškerou pomoc a v případě potřeby činit opatření k zajištění právní pomoci. Přijímající stát nebude žádným způsobem omezovat právo občana vysílajícího státu spojit se s konzulárním úřadem nebo konzulární úřad navštívit.

Článek 35

1. Příslušné orgány přijímajícího státu uvědomí neprodleně konzulárního úředníka o zatčení, zadržení nebo vzetí do vazby občana vysílajícího státu.

2. Konzulární úředník je oprávněn co nejdříve navštívit občana vysílajícího státu, který byl zatčen, zadržen, vzat do vazby nebo který je ve výkonu trestu odnětí svobody a udržovat s ním styk. Příslušné orgány přijímajícího státu rovněž předají bez zbytečného prodlení konzulárnímu úředníkovi jakékoliv písemné sdělení od občana vysílajícího státu, který byl zatčen, zadržen, vzat do vazby nebo který je ve výkonu trestu odnětí svobody.

3. Konzulární úředník bude na svou žádost informován o právním předpisu podle něhož byl občan vysílajícího státu zatčen, zadržen nebo vzat do vazby a v co největší možné míře o důvodech zatčení, zadržení nebo vzetí do vazby.

4. Práva konzulárního úředníka podle odst. 2 a 3 budou vykonávána v souladu s právními předpisy přijímajícího státu, za podmínky, že tyto právní předpisy tato práva neruší.

Článek 36

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat v konzulárním obvodu veškerou pomoc lodi vysílajícího státu, která se nachází v přístavech, pobřežních nebo vnitřních vodách přijímajícího státu, jakož i její posádce a cestujícím.

2. Konzulární úředník může vstoupit na palubu lodi, jakmile je povoleno navázat styk s konzulárním úředníkem.

3. Konzulární úředník má v konzulárním obvodu právo:

- a) bez újmy na právech orgánů přijímajícího státu vyšetřovat všechny události na palubě lodi, vyslechnout členy posádky, kontrolovat lodní doklady, přijmout prohlášení o cestě a směru lodi, jakož i usnadňovat vjezd, výjezd nebo postoj lodi v přístavu;
- b) bez újmy na právech orgánů přijímajícího státu řešit sporné otázky mezi kapitánem a členy posádky, včetně sporných otázek týkajících se mzdy a pracovní smlouvy, v míře, ve které to dovolují právní předpisy vysílajícího státu;
- c) učinit opatření k lékařskému ošetření člena posádky nebo cestujícího nebo k jejich návratu do vysílajícího státu;
- d) přijmout, vystavit nebo ověřit prohlášení nebo

doklady, které stanoví právní předpisy vysílajícího státu ve vztahu k lodi.

Článek 37

1. V případech, kdy příslušné orgány přijímajícího státu zamýšlejí provést jakékoliv donucovací opatření nebo zahájit jakékoliv úřední vyšetřování na palubě lodi vysílajícího státu, příslušné orgány přijímajícího státu o tom budou informovat konzulární úřad. Taková informace bude podána co možná nejdříve před zahájením takového úkonu, aby mu mohl být přítomen konzulární úředník nebo jeho zástupce. Jestliže konzulární úředník nebo jeho zástupce není přítomen, orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úřadu na jeho žádost úplnou informaci o provedeném opatření.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije i tehdy, jestliže kapitán nebo člen posádky lodi mají být vyslechnuti příslušnými orgány na pevnině.

3. Ustanovení tohoto článku se nepoužije při obvyklé celní, pasové nebo hygienické kontrole, jakož i při všech ostatních úkonech prováděných na žádost nebo se souhlasem kapitána lodi.

Článek 38

1. Ztroskotá-li loď vysílajícího státu, narazí-li na břeh nebo utrpí jinou havárii v přijímajícím státě, nebo je-li nějaký předmět patřící k nákladu havarované lodi vysílajícího, přijímajícího nebo třetího státu vlastnictvím občana vysílajícího státu a nalezne se na pobřeží nebo ve vnitřních nebo teritoriálních vodách přijímajícího státu jako předmět vyvržený na břeh, nebo je dopraven do přístavu tohoto státu, uvědomí o tom orgány přijímajícího státu ihned konzulárního úředníka. Informují konzulárního úředníka i o opatřeních účinných na záchranu lidí, lodí, nákladu a dalšího zboží, jakož i částí lodi a částí nákladu, které se odpoutaly od lodi.

2. Konzulární úředník může lodi vysílajícího státu, jejím cestujícím a členům posádky poskytnout veškerou pomoc. Za tím účelem se může obrátit na příslušné orgány přijímajícího státu. Konzulární úředník může činit opatření vyplývající z odstavce 1, včetně opatření za účelem opravy lodi nebo požádat příslušné orgány přijímajícího státu, aby taková opatření učinily nebo v nich pokračovaly.

3. Z poškozené lodi, jejího nákladu nebo zásob nebude vybíráno na území přijímajícího státu žádné clo, ledaže by byly dodány k použití v tomto státě.

4. Jestliže kapitán, majitel nebo pojišťovatel lodi, či jiná osoba, která zastupuje zájmy lodi uvedené v odstavci 1, nemůže učinit nezbytná opatření pokud jde o loď nebo její náklad, může taková opatření učinit jejich jménem konzulární úředník. Konzulární úředník může za obdobných okolností učinit příslušné kroky pokud jde o náklad a jiný majetek ve vlastnictví vysílajícího státu nebo jeho občanů, který náleží ke ztroskotané nebo poškozené lodi, která je registrována v jiném než vysílajícím státě, s výjimkou lodi pod vlajkou přijímajícího státu.

5. Pokud jde o jednání konzulárního úředníka, které je uvedeno v odstavci 4, bude pouze on sám odpovědný kapitánovi lodi, jejímu majiteli nebo pojišťovateli za jakýkoliv nárok, který mohou vznést. Přijímající stát nenese žádnou odpovědnost za jednání nebo opomenutí konzulárního úředníka.

Článek 39

Čl. 36 až 38 se přiměřeně vztahují i na letadla.

Článek 40

Konzulární úřad je oprávněn vybírat na území přijímajícího státu dávky a poplatky za konzulární úkony, v souladu s právními předpisy vysílajícího státu.

ČÁST V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 41

1. Tato úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Praze.

2. Tato úmluva zůstane v platnosti až do uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy jedna ze smluvních stran sdělí druhé smluvní straně v písemné formě vypovězení Úmluvy.

Na důkaz toho zmocnění obou smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili pečeti.

Dáno v Dillí dne 4. 12. 1974 ve dvou vyhotoveních, každé v českém, hindském a anglickém jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou republiku:

Dr. Zdeněk Trhlík v. r.

Za
Indickou republiku:
Shri V. C. Trivedi v. r.

9

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. listopadu 1979

**o Obchodní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Keňské republiky**

Dne 1. února 1979 byla v Nairobi podepsána Obchodní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Keňské republiky. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého

článku 18 dnem 22. září 1979.

Český překlad textu Dohody se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

OBCHODNÍ DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Keňské republiky**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Keňské republiky, v této dohodě dále uváděné jako „smluvní strany“, přejíce si upevňovat a rozvíjet obchodní a hospodářské vztahy mezi oběma zeměmi na základě rovnosti a vzájemných výhod, se dohodly takto:

Článek 1

(a) Smluvní strany si navzájem poskytnou zacházení podle zásady nejvyšších výhod ve všech věcech, které se týkají obchodních vztahů mezi oběma zeměmi.

(b) Smluvní strany budou vydávat dovozní a vývozní povolení, pokud taková povolení jsou nebo budou požadována, v souladu se zákony a předpisy příslušné smluvní strany. Povolení budou vydávána za podmínek ne méně výhodných, než za jakých jsou udělována jakékoliv třetí zemi.

(c) Ustanovení předchozích odstavců tohoto článku se však nebudou vztahovat na výhody, které

1. jedna ze smluvních stran poskytla nebo poskyt-

ne sousedním zemím k usnadnění pohraničního styku;

2. budou vyplývat z celní unie nebo oblasti volného obchodu nebo jiného mezinárodního obchodního ujednání sjednaného v rámci ...

Článek 2

(a) Obě smluvní strany budou v rámci svých zákonů a předpisů podporovat a usnadňovat co nejširší obchod mezi oběma zeměmi, zvláště ve zboží, které je uvedeno v příložených listinách „A“ a „B“, které tvoří nedílnou součást této dohody. Tyto listiny jsou pouze indikativní a nikoliv vyčerpávající povahy.

(b) Obě smluvní strany se vynasnaží udržovat obchod mezi oběma zeměmi pokud možno v co největší vyrovnanosti.

Článek 3

(a) Pro účely této dohody bude zboží pocházející z Československa považováno za československé výrobky a zboží pocházející z Keni za keňské výrobky.

[b] Ze země původu bude považována země, kde výrobek byl vyroben a zpracován nebo prošel posledním podstatným zpracováním, nebo v případě nezpracovaných zemědělských výrobků, země, kde byly výrobky skutečně vypěstovány. Obě smluvní strany si vyhrazují právo podřídit dovoz jakéhokoliv zboží předložení potvrzení o původu zboží příslušnou organizací pověřenou v tomto směru vládou země původu zboží.

Článek 4

[a] Ze strany Československé socialistické republiky budou obchodní kontrakty o dodávkách zboží a poskytování služeb v rámci této dohody uzavírány československými organizacemi náležitě zmocněnými československými zákony provozovat zahraniční obchod [dále již jen „právníkové osoby Československé socialistické republiky“].

[b] Ze strany Keňské republiky budou obchodní kontrakty o dodávkách zboží a poskytování služeb v rámci této dohody uzavírány fyzickými osobami a obchodními podniky Keni.

Článek 5

Zboží dovezené kteroukoliv smluvní stranou může být reexportováno do třetí země bez předchozího souhlasu příslušných úřadů smluvní strany, na jejímž území bylo zboží nakoupeno za předpokladu, že kterákoliv smluvní strana může s výhradou jakýchkoli podmínek a omezení odvolat tento souhlas k reexportu nebo vyhradit si souhlas k němu v případě kteréhokoliv druhu zboží.

Článek 6

[a] Každá smluvní strana se bude řídit — pokud jde o osvobození od celních poplatků a dávek ze vzorků zboží a propagačního materiálu druhé smluvní strany, které budou dovezeny na její území nebo přechodně dovezeny a opět vyvezeny z jejího území — zásadami uvedenými v příslušných ustanoveních Mezinárodní konvence k usnadnění dovozu obchodních vzorků a propagačního materiálu uzavřené v Ženevě dne 7. listopadu 1952 nebo jakéhokoliv doplňující konvence k ní po dobu, pokud obě smluvní strany budou smluvními stranami takových konvencí.

[b] Každá smluvní strana poskytne v souladu s platnými zákony a předpisy zacházení podle zásady nejvyšších výhod, pokud jde o osvobození od celních poplatků a dávek těchto předmětů druhé smluvní strany dovezených nebo přechodně dovezených a opět vyvezených z jejího území:

1. předměty určené ke zkouškám a pokusům schváleným příslušnými úřady,
2. předměty určené pro výstavy, soutěže a veletrhy.

Článek 7

[a] Výrobky kteréhokoliv smluvní strany dopravené průvozem přes území jedné nebo více třetích

zemí nebudou podlehat při dovozu na území druhé smluvní strany vyšším celním poplatkům nebo dávkám, než jakými by podléhaly v případě, že by byly dovezeny přímo z území příslušné smluvní strany.

[b] Ustanovení odstavce [a] tohoto článku se vztahují rovněž na zboží, které bylo během dopravy přes území třetí země překládáno, přebalováno nebo skladováno ve skladištích.

Článek 8

Každá smluvní strana poskytne v souladu se zákony a předpisy platnými ve své zemi svobodu průvozu přes své území po cestách nejvýhodnějších pro mezinárodní transit pro zboží na cestě do území nebo z území druhé smluvní strany za podmínek ne méně výhodných, než jaké poskytuje kterékoliv třetí zemi.

Článek 9

[a] Národnost a rozměry obchodních pravidel registrovaných na území jedné ze smluvních stran budou uznávány na území druhé smluvní strany na základě certifikátů vydaných k tomu příslušnými úřady v souladu se zákony a nařízeními platnými na území příslušné smluvní strany.

[b] Každá smluvní strana bude uznávat obchodní lode druhé smluvní strany a poskytne těmto lodím a jejich nákladům, pokud jde o volný přístup do přístavů otevřených pro mezinárodní plavbu — aťkoliv v přístavech, používání přístavních zařízení a služeb, nakládací a vykládací poplatky, dávky a ostatní formality a služby, stejně zacházení, které je poskytováno lodím zemí požívajících zacházení podle zásady nejvyšších výhod.

[c] Ustanovení předchozích odstavců tohoto článku se nebude vztahovat na zjišťování rozměrů rybářských lodí, loď, sportovních pravidel a člunu, na něž bude aplikováno národní zákonodárství příslušné smluvní strany.

[d] Každá smluvní strana poskytne kapitánům a členům posádky obchodních lodí druhé smluvní strany zacházení podle zásady nejvyšších výhod.

[e] Smluvní strana poskytne na svém území zacházení podle zásady nejvyšších výhod, pokud jde o zásobování pravidel druhé smluvní strany.

Článek 10

Každá strana se zavazuje, že v případě, že založí nebo bude udržovat státní podnik nebo poskytne jakýmkoliv podnikům formálně nebo ve skutečnosti výhradní nebo zvláštní výsady, že tyto podniky budou jednat při svých nákupech a prodejkách týkajících se jak dovozu, tak i vývozu, způsobem, který bude shodný se všeobecnou zásadou nediskriminačního zacházení. Za tím účelem tyto podniky provedou s náležitým zřetelem k ostatním ustanovením této dohody jakéhokoliv nákupy nebo prodeje vyloučené na základě obchodních, dávkah, zahraničních cen, jakost, dosažitelnost zboží, prodejnost zboží, do-

právní a ostatní podmínky nákupu nebo prodeje, a poskytnou podle obchodních zvyklostí takovým podnikům druhé strany dostatečnou přiležitost k soutěži o účast na těchto nákupech a prodejkch.

Článek 11

(a) Obě smluvní strany přijmou opatření, která mohou být nezbytná k zajištění, aby ceny zboží vyměňovaného podle této dohody byly stanoveny na základě cen světového trhu, tj. cen hlavních trhů příslušného zboží. Na zboží, u kterého ceny světového trhu nemohou být určeny, budou použity ceny konkurence na podobné zboží obdobné jakosti.

(b) Všechny platby plynoucí z kontraktů a transakcí uzavřených v rámci této dohody mezi osobami a obchodními podniky Keňské republiky a právníky osobami Československé socialistické republiky, stejně tak jako běžné platby mezi oběma zeměmi, budou prováděny v souladu s platnými devizovými předpisy příslušné země v jakékoliv volné směnitelné měně.

Článek 12

Smluvní strany se budou navzájem radit na žádost jedné ze smluvních stran o opatřeních k rozvoji vzájemné hospodářské spolupráce, obchodních vztahů a o řešení problémů týkajících se plnění této dohody.

Článek 13

Tato dohoda nedává právo nebo neukládá závazek, který by byl v rozporu s kteroukoliv mezinárodní dohodou, jejíž smluvní stranou je nebo později se může stát jedna ze smluvních stran.

Článek 14

Ustanovení této dohody nebudou vykládána tak, že by bránila kterékoliv straně přijímat nebo vykonat opatření týkající se:

- a) veřejné bezpečnosti nebo národní obrany nebo udržení mezinárodního míru a bezpečnosti,

- b) obchodu se zbraněmi a střelivem a prostředky pro vedení války,
- c) ochrany veřejného zdraví a ochrany zvířat a rostlin proti nemocem, škodlivému hmyzu a parazitům,
- d) obchodu se zlatem, stříbrem a diamanty.

Článek 15

Tato dohoda nahrazuje dohodu podepsanou v roce 1964.

Článek 16

Tato dohoda může být čas od času doplněna výměnou dopisů vyplývajících z těsné konzultace mezi oběma smluvními stranami a tyto dodatky se stanou nedílnou součástí této dohody.

Článek 17

Ustanovení této dohody budou používána i nadále po skončení její platnosti pro kontrakty uzavřené v rámci této dohody, které však zůstaly nesplněny ke dni ukončení platnosti této dohody.

Článek 18

(a) Tato dohoda bude schválena v souladu s ústavními předpisy každé smluvní strany a vstoupí v platnost dnem výměny not potvrzujících toto schválení, což bude provedeno pokud možno co nejdříve.

(b) Tato dohoda bude platit po dobu 3 let od data vstupu Dohody v platnost. Jestliže žádná ze smluvních stran neoznámí písemně druhé smluvní straně svůj úmysl změnit nebo ukončit platnost této dohody do 3 měsíců před jejím vypršením, platnost této dohody bude automaticky prodlužována vždy na dobu 1 roku.

Na důkaz toho zmocnění obou smluvních stran podepsali tuto dohodu a opatřili ji svými pečeti.

Dáno v Nairobi dne 1. února 1979 ve dvou vyhotoveních v anglickém jazyce, přičemž obě vyhotovení mají stejnou platnost.

Za vládu Československé socialistické republiky:

A. Barčák v. r.
ministr zahraničního obchodu

Za vládu Keňské republiky:

E. T. Mwamunga v. r.
ministr průmyslu a obchodu

**Seznam zboží, které si vláda Československé socialistické republiky
přeje vyvážet do Keni**

1. Stroje a zařízení pro elektrárny, různé stroje	17. Psací a počítací stroje
2. Obráběcí stroje	18. Statistické stroje
3. Tiskařské stroje	19. Laboratorní zařízení a vědecké přístroje
4. Dřevoobráběcí stroje	20. Zeměměřičské přístroje
5. Šicí stroje	21. Optické přístroje a zařízení
6. Stavební, silniční stroje, zařízení pro zemní práce	22. Výrobky ze železa a oceli
7. Zemědělské a zahradnické stroje	23. Porcelán a keramika
8. Pumpy a zavodňovací zařízení	24. Stavební a zdravotnické keramické zboží
9. Dieselové a ostatní výbušné motory a generátory	25. Potřeby a zařízení pro domácnost
10. Kompresory	26. Hudební nástroje
11. Motorová vozidla a autobusy	27. Skleněné a křišťálové zboží
12. Motocykly	28. Hračky
13. Traktory, nikoliv tahače	29. Kožené zboží
14. Měřicí přístroje všeho druhu	30. Filmy, knihy, gramofonové desky
15. Elektroměry a vodoměry	31. Vysocí kvalitní obuv
16. Zařízení a nástroje pro lékařské a chirurgické účely	32. Umělá bižuterie
	33. Pivo
	34. Chmel

Seznam zboží, které si vláda Keni přeje vyvážet do Československa

1. Káva	17. Semena slunečnice
2. Pyrethrum, prostředek proti hmyzu	18. Živá divoká zvíř: sloni, lvi, nosorožci, leopardi, pro potřeby ZOO
3. Čaj	19. Řezbářské a rukodělné zboží
4. Výtažek z akáciové kůry (mimóza a kůra)	20. Fazole, hrách a čočka
5. Ananasy: konzervované, porcované, celé a šťáva	21. Ricinové semeno a olej
6. Ostatní ovocné šťávy	22. Mražené hovězí (přední, zadní, boky) maso
7. Kůže a kůže: hovězí, ovčí, kozí, včetně kůží z divoké zvíř	23. Tropické ovoce: papája, mango, avocado, hrušky
8. Kukuřice	24. Proteinové krmivo pro dobytek
9. Mléčné výrobky: máslo čerstvé a přepuštěné	25. Diatomit
10. Éterické oleje: geranium atd.	26. Koření chilli
11. Sisal	27. Mimo sezónní ovoce
12. Bavlna a bavlníkové semeno	28. Zvláštní dřeva a dřevěné výrobky
13. Vlna	29. Masové výrobky a vepř
14. Rýže	30. Soda
15. Ořechy kešů s jádry	31. Kazivec
16. Živočišné oleje a tuky	

10

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 12. listopadu 1979

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mosambické lidové republiky
o vědeckotechnické spolupráci**

Dne 3. července 1979 byla v Maputu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mosambické lidové republiky o vědeckotechnické spolupráci. Dohoda vstoupila

v platnost podle svého článku X dnem 5. července 1979.

Český překlad textu Dohody se vyhlásuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

D O H O D A

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Mosambické lidové republiky
o vědeckotechnické spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Mosambické lidové republiky (dále uváděné jako smluvní strany), přejíce si dále rozvíjet vzájemnou vědeckou a technickou spolupráci s cílem upevnit přátelské vztahy a podporovat hospodářské styky mezi oběma zeměmi, se dohodly takto:

Č l á n e k I

Obě smluvní strany budou spolupracovat ve všech vědeckých a technických s cílem co nejúčinněji využívat nejnovějších výsledků vědy a techniky pro hospodářský rozvoj obou zemí.

Č l á n e k II

Spolupráce mezi smluvními stranami, jak uvedeno v článku I této dohody, bude spočívat v:

- a) poskytování odborníků, poradců, zdravotnického personálu, jakož i zařízení a dodávek v rámci této dohody;
- b) organizování teoretického a praktického výcviku příslušníků obou smluvních stran. Přijímající země poskytne odborný výcvik nebo specializaci stejné úrovně jako poskytuje stážistům a odborníkům kterékoli třetí země, přičemž

vezme v úvahu stupeň kvalifikace stážistů a odborníků;

- c) spolupráci v jakékoli jiné formě vědeckotechnické činnosti, která bude vzájemně dohodnuta.

Č l á n e k III

Rozsah a podmínky vědecké a technické spolupráce včetně úrovně, jakož i způsobu odměny, budou dohodnuty mezi příslušnými československými organizacemi oprávněnými podle československého práva a oprávněnými vládními organizacemi Mosambické lidové republiky.

Č l á n e k IV

Každá smluvní strana poskytne občanům druhé smluvní strany vyslaným na její území na základě této dohody veškerou potřebnou pomoc v souladu se zákony a předpisy platnými v každé zemi.

Č l á n e k V

Každá smluvní strana zajistí expertům druhé smluvní strany vykonávajícím své povinnosti podle této dohody na jejím území stejné zacházení jako expertům z kterékoli třetí země.

Článek VI

Všechny osoby plnící své povinnosti na území druhé smluvní strany podle této dohody se budou ve své činnosti řídit podmínkami stanovenými pro plnění jejich úkolů a zdrží se jakéhokoli zásahu do jiných záležitostí.

Článek VII

Každá smluvní strana se zavazuje, že zvláštní znalosti získané ve spojitosti s plněním této dohody nebudou sděleny třetí straně bez předchozího souhlasu druhé smluvní strany.

Článek VIII

Ustanovení této dohody se nebudou vztahovat na odborníky, techniky, úředníky a další osoby vykonávající své povinnosti na území jedné ze smluvních stran na základě jednotlivých kontraktů na dodávku zboží nebo poskytování služeb spojených s těmito dodávkami zboží.

Článek IX

Obě smluvní strany budou na výslovnou žádost jedné z nich konzultovat druhou v jakékoli záležitosti související s plněním této dohody.

Článek X

Tato dohoda podléhá schválení v souladu se zákonnou úpravou každé smluvní strany a vstoupí v platnost v den výměny not potvrzujících toto schválení.

Tato dohoda zůstane v platnosti tři roky a bude poté mlčky prodlužována vždy na období jednoho roku, pokud ji jedna ze smluvních stran neukončí výpovědí předloženou tři měsíce před vypršením uvedené platnosti.

Vyhotoveno a podepsáno v Maputu dne 3. července 1978 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Andrej **Barčák** v. r.
ministr zahraničního obchodu

Za vládu

Mosambické lidové republiky:

Salomão **Munguambe** v. r.
ministr zahraničního obchodu

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Předseda Státní banky československé

vydal v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **směrnice** ze dne 20. prosince 1979 č. R-24/1979, **jimiž se doplňuje nomenklatura povolání a základních mezd** uvedená v příloze ke směrnicím předsedy Státní banky československé ze dne 2. prosince 1977 č. R-18/1977 o úpravě odměňování pracovníků dělnických povolání ve Státní bance československé.

Směrnice č. R-24/1979 nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1980 a jsou k nahlédnutí v ústředí Státní banky československé a v hlavních ústavech Státní banky československé pro ČSR a SSR.

Předseda Státní banky československé

vydal podle § 7 odst. 5 písm. e) zákona č. 144/1970 Sb., o Státní bance československé, v dohodě s federálním ministerstvem financí a federálním ministerstvem dopravy **směrnice** ze dne 17. prosince 1979 č. R-25/1979 **o některých náležitostech platebního styku při provádění mezinárodních úmluv o přepravě zboží, cestujících a cestovních zavazadel po železnicích a dodatkového protokolu k těmto úmluvám.**

Směrnice č. R-25/1979 nabyly účinnosti dnem 1. ledna 1980 a jsou k nahlédnutí v ústředí Státní banky československé a na federálním ministerstvu dopravy. Směrnice jsou publikovány v Převážním a tarifním věstníku č. 6/1980 vydávaném federálním ministerstvem dopravy.